

W GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny ziemi częstochowskiej

Nr. 162

Częstochowa, środa 29 sierpnia 1945 r.

Rok I.

Wysłannicy japońscy na pancerniku „Missouri“

Flota sojusznicza w zatoce Sagami

Mac Arthur udał się na Okinawę

LONDY. — B. B. C. W dniu wczorajszym we wczesnych godzinach rannych rozpoczęło się pierwsze stadium okupacji macierzystych wysp Japonii.

Sojusznicza flota wojenna wpłynęła do zatoki Sagami, znajdującej się w odległości 80 km. na południe od Tokio.

Najpierw do zatoki wpłynęły poławiacze min, a następnie jednostki 3. Floty amerykańskiej, które nawiązały łączność z kontrtorpedowcem japońskim, a następnie 21 wysłanników japońskich udało się na pokład okrętu admirałskiego „Missouri“.

Jednocześnie generał Mac Arthur z kwatery głównej w Manili ujawnił, że południowa część półwyspu Korea okupowana będzie przez wojska amerykańskie, a część północna przez Związek Radziecki.

W Rangoonie rozpoczęte rozmowy wstępne na temat kapitulacji oddziałów japońskich rozwijają się pomyślnie.

W związku z przybyciem 3. Floty amerykańskiej do zatoki Sagami amerykański kontradmirał Sherman, zastępca szefa sztabu admirała Nimitza oświadczył, że klęska morską jest bez precedensu w dziejach świata. Japonia posiadała w chwili wybuchu wojny 482 okręty wojenne, ma ich obecnie tylko 85, w tym 6 niemieckich łodzi podwodnych. Reszta uległa zupełnemu zniszczeniu. — Z liczby 12 pancerników pozostał Japonii tylko jeden, z 9 lotniskowców pozostały 2, a 2 ostatnie krążowniki znajdują się w Singapurze i są ciężko uszkodzone. Z ogólnej liczby 140 łodzi podwodnych pozostało tylko 16, wliczając w tę liczbę 6 wspomnianych już niemieckich łodzi. — Te resztki dumnej floty japońskiej obecnie poddają się 3. i 5. Flocie amerykańskiej. — Kontradmirał Sherman dodaje, że całkowita klęska Japonii jest tym ciekawsza, że nastąpiła bez rozbięcia armii lądowej. Jednakże wojska japońskie odczuwały ostatnio dotkliwy brak żywności i materiałów pędnych.

30.000 JAPOŃCZYKÓW DOSTAŁO SIĘ DO NIEWOLI

LONDY. — Jak donoszą korespondenci z Dalekiego Wschodu w dniu wczorajszym wojska radzieckie wzięły do niewoli 30.000 Japończyków.

LONDY. — B. B. C. W zatoce Sagami zakotwiczyła w dniu wczorajszym flota sojusznicza. — Korespondent radia brytyjskiego, znajdujący się na pokładzie jednego z okrętów wojennych podaje, że piloci japońscy przybyli na pokład jednego z okrętów alianckich na kontrtorpedowcu, który zgodnie z poleceniem władz amerykańskich podpłynął z opuszczonymi lufami dział. — Po przybyciu pilotów japońskich, zaopatrzonych w dokładne mapy wód japońskich sojusznicy poławiacze min w liczbie 38 przystąpiły do oczyszczania zatoki tokijskiej. Tymczasem każde działo na wojennych okrętach alianckich zwrócone było na japońskie wyrzucze, aczkolwiek zgodnie z poleceniem statki japońskie nie dokonywały żadnych ruchów.

Pierwszy wpłynął do zatoki Sagami admirałski okręt „Missouri“, który zakotwiczył 3 km od brzegu już w kilka godzin przy przybyciu wysłanników japońskich. W 4 minuty po nim zakotwiczył w bliskim sąsiedztwie angielski okręt wojenny „Duke of York“, na którym znajduje się sir Bruce Frazer. Następnie przybyły do brzegu amerykańskie okręty wojenne „Iowa“ i „South Dakota“, a po nich brytyjski „King Georg V“ oraz 5 krążowników, 25 kontrtorpedowców i 15 transportowców.

Tymczasem generał Mac Arthur opuścił Manilę i udał się na Okinawę.

W Jokohamie i Aiyama oczekuje się lądowania sił sojuszniczych w czwartek. — Także w czwartek o godzinie 6,15 czasu japońskiego nastąpią lądowania w bazie Jokosuka w zatoce tokijskiej.

PIERWSZY KOMUNIKAT Z JAPONII

LONDY. (Polpress). — Jak donosi „Associated Press“ z Rangoonu, ogłoszony został pierwszy komunikat oficjalny o rokowaniach między przedstawicielami dowództwa sojuszniczego a Japonią. Komunikat głosi, że rokowania miały przebieg po-

myślny i że będą trwać w dalszym ciągu. Z ramienia sojuszników rokowania prowadzi generał Katano Numata. W rokowaniach bierze również udział przedstawiciel japońskiej grupy w Birnie, która dotychczas nie miała jeszcze kontaktu z wojskami sojuszniczymi.

MOŻLIWOŚĆ NOWEGO TAJFUNU

LONDY. P. A. P. (Polpress). — Jak podaje angielskie radio należy się liczyć z możliwością opóźnienia lądowania Sojuszników, ponieważ meteorologowie zapowiadają nową depresję atmosferyczną, która może spowodować nowy tajfun.

HARLEY POLECIAŁ DO YENNAN

LONDY. — Agencja Reutera donosi,

Ambasador Bliss Lane u Prez. Bieruta

W dniu wczorajszym Prezydent Krajowej Rady Narodowej Bolesław Bierut przyjmował czarną kawą ambasadora Stanów Zjednoczonych Bliss Lane z małżonką oraz członków podkomisji do spraw zagranicznych. Kongresu amerykańskiego.

Opinia światowa o radziecko-chińskim traktacie przyjazni

LONDY. — Nawiązując do zawartego między Związkiem Radzieckim a Chinami traktatu przyjazni pisze chiński dziennik „Central Daily News“, że dzień, w którym traktat został podpisany otwiera nową erę w dziejach świata. — Dziennik „Ta Kung Pa“ stwierdza, że stanowisko zajęte przez Zw. Radziecki wzmocniło w zdecydowany sposób pozycję rządu chińskiego w Czung-Kingu. „China Daily News“ psze, że nowozawarty traktat jest kamieniem węgielnym przyszłego pokoju tego samego zdania jest „Prawda“, która twierdzi, że umowa sowiecko-chińska ma

że amerykański przedstawiciel dyplomatyczny w Czung-Kingu Harley opuścił wczoraj Czung-King i udał się do Yennanu na zaproszenie komunistycznego przywódcy Mao-Tse-Tunga, który wraz ze swymi doradcami ma następnie udać się na konferencję z Czang-Kai-Szkiem.

PEŁNOMOCNICZY JAPOŃSCY W RANGOONIE

LONDY. P. A. P. (Polpress). — Z Rangoonu donoszą, że w sobotę rano przybyli tu pełnomocnicy japońscy. Za parę dni omówiona będzie sprawa kapitulacji 500 tysięcy Japończyków. Rozmowy rozpoczęły się w niedzielę.

W przyjęciu wzięli udział także wiceprezydent KRN Szwalbe, wiceminister spraw zagranicznych Modzelewski, szef protokołu dyplomatycznego Krzysztof Radziwiłł oraz dyr. Wasilewski. Po przyjęciu goście zwiedzili park Łazienkowski.

ogromne znaczenie dla sprawy utrzymania pokoju światowego.

Angielski dziennik „Manchester Guardian“ określa nowozawarty traktat jako tryumf dyplomacji Soonga, zaznacza jednak, że w umowie nie wspomina się nie o sprawie Korei.

Prasa amerykańska podkreśla z uznaniem stanowisko Rosji i zaznacza, że traktat nosi cechy zupełnej równości układających się partnerów i dowodzi istnienia przyjaznych stosunków między narodem radzieckim a narodem chińskim.

»Times« ostrzega przed trudnościami na Dalekim Wschodzie

LONDY. P. A. P. (Polpress). — Omawiając sprawę kapitulacji Japonii „Times“ ostrzega przed trudnościami, jakie czekają sojuszników na Dalekim Wschodzie. Pismo przeprowadza analogię między położeniem w Niemczech w roku 1918 w Japonii w 1945 roku. Siły morskie i powietrzne Japonii zostały rozgromione, a armia japońska powraca do kraju niepokita w przedświadczeniu, że nie została ona złamana militarnie ale, że zmusił ją do kapitulacji rozkaz cesarza i załamanie się ludności cywilnej wskutek działania

bomby atomowej. Już się tworzy legenda o niezwyciężoności armii japońskiej. Rozbrojenie armii japońskiej musi być wstępem do rozbrojenia moralnego ludności japońskiej.

Propaganda japońska już obecnie stara się wykazać, że suwerenność cesarza nie uległa ograniczeniu, że wszystkie upokorzenia obecne trzeba znieść do nadejścia lepszych dni.

Gazeta wzywa do czujności i ostrożności wobec Japonii.

Gen. de Gaulle honorowym obywatelem Nowego Jorku

WASZYNGTON. — Korzystając z pobytu generała de Gaulle w Stanach Zjednoczonych miasto Nowy Jork nadało mu obywatelstwo honorowe. Generał de Gaulle natomiast udekorował Legię Honorową burmistrza Nowego Jorku La Guardie.

POROZUMIENIE FRANCUSKO-AMERYKAŃSKIE

WASZYNGTON. — Korespondenci prasowi donoszą, że generał de Gaulle osiągnął całkowite porozumienie w rozmowach z prezydentem Trumanem. W myśl tego porozumienia Francja całkowicie podzieliła zdanie Stanów Zjednoczonych co do przeprowadzenia wolnych wyborów w wyzwolonych krajach europejskich, zgadza się, że Stanami Zjednoczonymi co do szlachet-

ECHA WIZYTY DE GAULLE'A

PARYŻ (Polpress). — Jak donosi korespondent dyplomatyczny „Daily Telegraph“ w dobrze poinformowanych kołach paryskich uważają, że wizyta gen. de Gaulle'a w Ameryce dała dobre wyniki. Stosunki między Stanami Zjednoczonymi są bardziej przyjazne niż kiedykolwiek. Jednakże nie należy się liczyć z tym, że Francji uda się prędko odzyskać stanowisko wielkiego mocarstwa.

Zaraza

Z trudem i powoli, nazbyt może powoli dla wielu ludzi, organizuje się nowe życie w Polsce i wznosi się gmach nowego Państwa.

Praca nad odbudową jest ciężką i mozolną, zwłaszcza że są odcinki życia całkowicie niemal zdevastowane zabójczą działalnością Niemców.

Każdy, ktokolwiek podjąłby się roboty w takich warunkach, bez względu na to, kim by był, niejednokrotnie stawałby przed sytuacjami wprost nie do rozwiązania i musiałby tak czy inaczej się potykać. Ale oprócz zatłumionych się wynikających z ciężaru gatunkowego danych spraw, zdarzają się nieraz i upadki związane bezpośrednio z małością tych, czy innych ludzi.

Stoimy wobec tragicznego wprost faktu: wojna obniżyła niesłychanie poziom moralny społeczeństwa i wywołowała w człowieku jak najgorsze instynkty. Idealem wielu nie jest praca, nie jest dążenie do spełnienia obowiązku, ale kapitał, zarobek, zysk, stanowisko. Dumą nie napawa ilość przeprowadzonych godzin ani widoczny efekt podjętego trudu, tylko udana akcja szabrownicza, w wyniku której można pochłubić się taką czy inną zdobyczą.

Wyraz „szaber“ stał się symbolem dnia, jakie przeżywamy.

Dla szabru kupuje się auta i jeździ się nimi setki kilometrów, dla szabru poświęca się czas, energię i godność ludzką.

Zapewne, że szabrownictwo nie jest jedynym grzechem naszego społeczeństwa, że jest wiele innych, godnych napiętnowania, ujemych stron powojennej rzeczywistości, ale tak powszechnej „zarazy“, tak obejmującej ogół obywateli, bez względu na wiek, stan i przynależność socjalną danych jednostek, na szczęście nie ma.

Szabrują, setki ludzi, od wlokących się na Śląsk półślepych dziadów poczowuszy, a na przemysłnych młodzieńcach, którzy awantami co tydzień suną na Zachód, kończąc szy.

Ci, którzy brzydziliby się kradzieżą marniej złotówki, szabrują bez żenady na setki tysięcy złotych. I czynności swych się nie wstydzą, przeciwnie, z dumą stwierdzają, że to a to udało im się wyszabrować.

Bo — jeśli nie wolno: kraść, włamywać się, oszukiwać, być złodziejem i t. p. — to wolno po prostu „szabrować“.

Może do takich zbrodni etycznych doprowadził przykład Niemców, którzy przez pięć lat okupacji w Polsce przywłaszczali sobie bez pardonu cudze dobro, może odczyły odwieczne pragnienia osiągnięcia łatwą drogą cennego łupu, tym niemniej szabrownictwo wyzwala w człowieku najniższe instynkty: egoizm, żądze posiadania, i doprowadza do nierównomiernego podziału dóbr materialnych, a w konsekwencji tego do życia nad stan.

Jest ono przestępstwem i nie może być tolerowane ani przez Państwo, ani przez zdrowo myślące odłamki społeczeństwa.

Przywłaszczane sobie przedmioty choć nie posiadają w danej chwili fizycznych posiadaczy, nie są bezpieczne ale należą do Państwa i powinny być sprawiedliwie rozdzielone między tych, którzy stracili na wojnie wszystko (przede wszystkim Warszawiacy), to też tłumaczenie, że dana rzecz „marnuje się“ bez właściciela jest zwywłym ludzkim wykretem, niczym innym. Rzecz nie marnowałaby się, gdyby przyszli energiczni zarządcy i uczciwie ją zagospodarowali. Ale, niestety, zamiast administratora i organizatora przyszedł szabrownik i pohulał sobie na „beznajskim“ gospodarstwie, kalając imię Polaka.

Szabrownik musi odejść a czasy łatwej wojennej zdobyczy winny skończyć się jak najszybciej. Ntech nikt nie chwali się, że to a to wyszabrował, bo szaber nie jest przejawem jakiegolwiek bohaterstwa, ale znaczy to samo co kradzież, co złodziejstwo i winien być karany tak jak jemu podobne przestępstwa.

Gromady szabrowników trzeba skierować do robot w polu, na kopalniach, czy przy uprzątanu gruzów po miastach, a pojęcie „szaber“ należy w społeczeństwie jak najenergiczniej tępić.

Bo przecież musimy wrócić do ładu i normalnej pracy.

S. B.

